

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára

Egész évre 8 K
Fél évre 4 -
Negyed évre 2 -
Egyes száma ára 20 fillér.

Felolós szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Ba l k á n y i E r n ő Könyvkereskedésben Alsórendva.

A nyitlter sora egy korona.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A cigaretta.

Alsórendva, 1908 május hó 30.

Az államnak egyik legjövödelmezőbb keresetforrása a dohányjövödek. Milliók és milliók folynak be ezen az uton évente az államkasszába, de nemcsak erről az oldaláról nevezetes a cigaretta, hanem arról is, hogy egyik legnagyobb ellensége az emberek egészségének. A nikotin a n é r t é r t e l e n, gyakran tulhajtott élvezet folyatn megszallja, megfertözi a tüdőt, beteggé teszi a szervezetet, aminek következtében aztán a megmérgezett dohányos ember köhög, krákog folyton s anélkül, hogy ismerné baját, elszárad, mint a szü-ette gyümölcsfa.

A cigaretta káros hatását ismeri mindenki, de elenyésző az olyanok száma, akik komolyan adnának a jókaratuk figyelmeztetésekre. Többnyire gyerekkorunkban szokunk rá, kezdve ugyanis a hársfavirágon, a kukorica-hajdon, folytatva a száraz krumplilevelén, majd a „drámán,” a „magyaron” és végül fejezve a „hölgyön,” „hercegovinán,” „sporton,” „szultánon,” vagy jobban esemben a „princessason.” A passzió csakhamar szokássá, a szokás pedig szenvedélyvé lesz, — és ebben a stádiumban már igazán nehéz elszakni a cigarettától.

Ismerek embereket, szenvedélyesen dohányzó embereket, akik naponta 40—50 cigarettát elfogyasztanak. Legtöbbsen szívesen elszónának más tőle, de nem tudnak, mert nem eléggé urai az akaratuknak. Azért csak szívják, szívják, akár jól esik, akár nem,

gyakran csak unalom-üzésből, de sohasem élvezetből.

Nem tudnak leszokni róla, mert mikor okosan tudnak gondolkoilni, akkor jönnek rája, hogy a korán elkezdett cigarettázás ugy hozzá nőtt a természetükhöz, mint fához a folyondár. Kell tehát, hogy még a gyerekkorban tiltassék a cigaretta, amely az értelem, nem eléggé kifejlett években tiszterte pusztítóbb mérég, mint akkor, amikor az erős, kifejlett szervezet ugy-ahogy bírakra tud kelni vele.

Láthatunk utcánkon apró, vásott kölykeket, akik cigarettával a szájukban majmolják a felnötteket. Megezik gyakran, hogy éppen tőlünk kérnek cigarettát, vagy ha ez van nekik, hát tüzet, — s mi ahelyett, hogy kiütnék szájukból az idegölő jószágot, adunk nekik és megyünk tovább.

A hatóságok mindeideig mitsem tettek a cigarettának a gyerekszajtól való eltiltásáért, — és éppen ezért most jöleső örömmel olvasom Zalavármegye hivatalos lapjának multheti számában, hogy a megye állandó választmányja megmozdult végre és javaslatot terjesztett a törvényhatóságok bizottság legutóbbi közgyűlése elé aziránt, miszerint mondassék ki szabályrendeletig, hogy a 15 éven aluli gyermekek a cigarettától súlyos büntetés terhe mellett eltiltának. A bizottság — igen helyesen — elfogadta az oszkéri javaslatot és ha a belügyminiszter helybenhagyja a megye által alkotott szabályrendeletet, ezután súlyos büntetés terhe mellett nem szabad dohányozni a

gyermekeknek. Mivel pedig a legtöbb esetben tud a szülő arról, hogy fia dohányzik, akként intézkedik a szabályrendelet, hogy „amely szülő, gyám, gondnok vagy családfő, ki gyermekeknek a dohányzást megengedi, vagy elnézi, kihágást követ el és 100 koronáig terjedhető pénzbírsággal sújtatik.” Ugyancsak kihágásnak tekintik, ha a kereskedő 15 éven aluli gyermekek dohánynt, cigarettát és szivart kiszolgál.

Igaz, hogy ez csak első lépése annak az akciónak, amit a vármegye szándékozik indítani a cigaretta ellen, — de kezdnetek ez is elég. Egy-két súlyosabb megbüntetés nagyon szépen elveszi a gyermek gusztszát a cigarettától, a szülőét pedig attól, hogy értelem gyermeke szervezetét érteletlen élvezéssel beteggé tegye. Mert abban nem kételkedünk, hogy a belügyminiszter jóváhagyja a vármegye szabályrendeletét; hogy a többi vármegye — okulva a zalamegyeiek felbuzdulásán, — ugyancsak ily módon igyekezzenek utját vágni a cigarettá-okozta veszedelemnek.

Ugyancsak szükségesnek tartjuk, hogy ha már Zalavármegye is, meg később a többi vármegye is hadat üzennek a cigarettázó gyermekeknek, ez az apai gondoskodás ne legyen muló szalmaláng, mint volt a gyermekek korcsmazása ellen hozott rendelet, amelyet az ördög se tart be, hanem legyen maradóan, állandó, örökéletű, szóval olyan, amely máról holnapra nem fulad meg a rendeletek tengernyí tengerében.

Legyen az a szabályrendelet olyan al-

Zúgó nádas mellett...

Zúgó nádas mellett
Állók a tóparton,
Tökintetem ott fűg;
Egy ringó csónakon;
Ringo csónakról jut
Valami eszembe,
S ez mint fájtó érzés
Nyilat a szívembe.

Egykor övele is
Ütem egy csónakon;
Est volt... a holdszárg
Csillámlott a tavon;
Lágyan, enyevleg
Suttogtak a habok, —
O is suttogott, hogy:
„Hozzád hi maradtok!”

...Évek múlva ismét
Ott ringtunk a tavon,
Ó gazdag férjével,
Ki öreg volt nagyon;
Hízegőn simítá
Annak kopasz fejét,
S kaczerül vért rá
Egő tekintetét...

Egy hullám épp arra
Hajtá el csónakom,
Mikor férje kérde:
„Szeretsz-e angalom?”

Oly enyvelgőn, lágyan
Suttogtak a habok, —
S ő férje fillébe:
„Hozzád hi maradtok!”

(Kömtárváros.)

HARTL LAJOS.

A rongyos.

Éjjel volt és Bör hazafelé bandukolt. Ma kissé korábban hagyta ott a szurtos lebujt, ahol éjjelente állandóan tanyázoit és ahol tekintélye volt, mert az idő még nem tudta teljesen lemosni Borról a régi jölet nyomát. Ma még lákozott benne egy kis józanság és ez régi, keserű gondolatait kibresztett agyában. Nem szerette a józanságot. A gondolatok körülfogtak, kinozták és hajították ki az utcára.

Voltaképen nem is tudta, hogy merre megy. Csak ment, dülöngött, áldogált a sötét utcán, öklével meg-megdöngötte a vasredőnyöket s igyekezett nem gondolkoizni. Sok megülepdedt keserűség háborgott benne és minduntalan a feleségét látta. Az asszonya szemét, amely ábrándos volt, és a száját, amely gögösen, két szegletében lefelé görbült és királynéhoz tette hasonlót.

Megállt egy gázlámpánál, hátraszette a nyakát és belebámult a lámpába. A láng vibrált és Bör szemét előbörölte a könyv. Sirt és öklével verte az arcát, a fogait és rongyos cipőjével ragadta a lámpa tövét, mintha ki akarná dönteni. Egyedül volt a hosszú utcában. Háta a lámpának támaszva ugy érezte, hogy a fejét belülről va-

lami marja. Megint a felesége arcát látta és gyölöletesen kapott utána. Ugyanaz a gyölölet, amely akkor lámadt benne, mikor az asszonya könnyvel, mikor és gögösen elhagyta; ujra feltámadt benne, csakogy erősebben és öntudatosabban. Látta magát, amint társtalnal, rongyosan és kábultan lödörgő lebujból-lebuja és az asszonyt okolta ezért. Néha messziről, ölködőva látta az asszonyt, mindig más férfi karján és ilyenkor haza ment, lefeküdt a földre és sirt. A józanság rika pillanataiban összehasonlította mostani, züllött állapotát a régivel, mikor még pénzt keresett és csak vasárnap ment vendéglőbe, akkor is a felesége karján, s ez az összehasonlítás elkeserítette.

A páris éjszaka hüvössége belodózott a kabátja alá és borzongatta a gerincét. Cipőszete az arcát azokon a vastag sávalaku helyeken, ahol a vastag könyvescseppek végigszáladtak és nedves, sikamlóssá tették az arcbőrt. Fáradt volt és azt hitte, hogy nem is tud többé elmozdulni a lámpa mellől. Egy lany mindföjében kőzedett fejéje. Csalogatta a palinka-göz, amely Bör száján egymásra torlóva gomolygott kifelé és mikor a férfi közelebe ért, megcirógatta az arcát. Bör megvetően rugott egyet a lányon és aztán dühösen mormogva odább dülöngött.

Lassan ment. Majd megállt és gondolkodott. Tudta, hogy melyik kavéházban tanyázik most az asszony. És bizonytalan léptekkel, fejét legasztva ment arrafelé. Szinte önkéntlenül...

A kávéház előtt megállt, kotorászott a zsebében és érezte, hogy csörög benne néhány réz-

kötés, amelyre felve tekint minden szülő szem; legyen az arendelet olyan, amely nem marad csupán írott malaszt, hanem amely szigorúan újjára koppant mindenkinél kivétel nélkül, aki engedi, hogy neveletlen, éretlen gyermekeknek szervezete idő előtt tönkre menjen.

Legyen az a szabályrendelet őre a gyermekei szervezetépségének; legyen bírja a rossznak, mely pusztulásba dönti ártatlan gyermekeink legdrágább kincsét, az egészségét. — mert ha nem lesz az, akkor halálos vétek volt minden percét, amit a törvényhatósági tag urak a tanácskozással miatta hiában elfecséreltek.

Telefon lesz Alsólendván.

— Vármegei telefonhálózat. —

Zalavármegye törvényhatósági bizottságának legutóbbi közgyűlése a vármegei távbeszélőhálózat létesítését elhatározta oly módon, hogy egyelőre a járási székhelyeket összekötik Zalaegerszeggel. E szükséges és nagyfontosságú intézmény részleteit a vármegei hivatalos lap nyomán most a következőképen ismertetjük:

A törvényhatósági távbeszélőhálózat teljes kiépítésének költsége 205.820 koronára rúgna. Ennek fedezésére rendelkezésre állna 78.603 korona a megyei tisztviselők fizetésének rendezésére létesített pótdalólapból. Ez is egy ok arra, hogy a telefonhálózat teljes kiépítésétl egyelőre el kell tekinteni, de egyéb kényszerítő okok is amellett szólnak, hogy ezáltal csak olyan hálózat létesíthető, mely a vármegei székhelyét a járási székhelyekkel és ezeket egymással töli össze és pedig a következők vonalakkal:

1. zalaegerszeg—nova—alsólendva—csáktornyai,
2. zalaegerszeg—nagykanizsa—perlak—letenyei,
3. zalaegerszeg—pacsá—keszthelyi,
4. zalaegerszeg—szentgrót—sütem tapolca—balatonfüredi,
5. csáktornyai—perlaki.

E vonalak megépítésére 62.707 koronára kerül. Mint említettük, e költség fedezésére a fenti 78.603 korona állana rendelkezésre, amde ennek az összegnek az a hitvárosa, hogy a körjegyzőségekre kiterjedő hálózat költségeit is fedezze és

ezért most ennek csak egy része használható fel. Azért a közgyűlés elhatározta, hogy azzal a kérelemmel fordul a belügyminiszterhez, hogy a költségek felét a kormány fedezze.

Egyről-másról.

Múltkor egyik helybeli ágyvéd köcsisa világoz naplór — erősen becsudálkozott állapotban — elkunajította magát a Korona előtt: azt közösend vagy közrend ellen kihágását a szolgabírósgá előállítja. Jól van, ezt megertem. De azt már nem értem meg, hogy az előjáróság miért engedi, hogy önnepnap a déli órákban a templom közvetlen közelében felállított bábosortban részeg parasztlányok olyan eszevesztet ordítást produkáljanak, melyhez képest az india-nusok harci raddója — bílikri. Csütörtökön például ez a vad orgia oly magásra hágtott, hogy minden percben varták, mikor mennek bicskára a beruggott atyafiak. De ez szerencsére nem történt meg, de ha meg is történt volna — akkor sem lehetett volna rendőrt találni a látóhatáron. Pedig hát: rendnek muszáj lenni!

Alsólendva híres város, nyáron poros, télen sáros. Nem új mondas, de igaz. De ne keseredjünk el; nem csak nálunk igaz, hanem a legtöbb vidéki városban, amelynek környékét az Istenfél megáldott agyag termi a havat, vagy homokba fektetik bele az autót. Nekünk pedig van agyagunk is, homokunk is. Már pedig a porbányákat nem öntözhetjük a város. Ha az ég csatornákat begudogunk, akkor a városi ajt nem sokat hátrál. Porunk tehát volt, van és lesz örökön örök.

Mindéből azonban nem következik, hogy portengerben muszáj élnünk az idők végéig, vagy legalább is addig, amíg a tudók végleg el nem pusztul. Egy kis por mindenütt van, de amennyi Alsólendván van, az csak csuaganon több a soknál.

A szél folytonosan fúj, hol északraól délnek, hol délről északra. Először keresztül kergelt a porfahót hozszallatja, aztán pedig visszahúzza, ha jó kedve van. Firtogtatja. Valóhal a ngytemplom körül talárlásokat is épít szén kiszált mikroszkopikus gömböcskékből és játékos kedvében apró boszorkánytöltsereket kavargat belőle, hogy a járókelők szemébe csaphassa s aztán dudorászva, neveive eililjanon, mint a pajkos iskolásgyerek.

Legújabb kineveti azonban szél apró a város lajftját, amikor apró vizugár akarja felőzni a feneketlen port. Az a kis víz nem nagyon tud parancsolni a pornak, amely egy óra múlva vigan száll tovább. Mi az a kis örvös vályu, amely az óra megérkezésekor kocsinál lög? Csak annyit használ, mint mikor egy üveg áxi alaját akarja az ember elesztítani a háborgó Balaton.

Ha mégis napjában többször végigéltálnak a város tálatosai az utcákon, különösen így szárazság idején, az talán le tudna kötni egy csomó port. Az sem volna haszontalan intézkedés, hogy ha a háztulajdonosokat köteleznék a napoként többször való öntözésre. Kivételesen száraz időben indokolt volna a szigorú parancsolat, mert az öntözés nemcsak kényelmi szempontból is fontos dolog.

Egy szöval: szives figyelembe ajánljuk a városi hatóságoknak a port, a rengeteg sok port, a tudónok, amelyet agyvongótór a forró szóm, s epedve várjuk a vízholdó lajokait is, ha már az ég csatornáit oly rikán nyitnak meg.

Egyik olvasónk hosszu, végtelennek látszó levélben panaszodik nekünk, hogy a legtöbb műveltségű kizárták a szegényebb elem, dacára, hogy az iparos—mesterek, kereskedők — és iparoskedők között is akadnak olyanok, akik épen úgy szívónok viselik az építendő templom új-élt, mint akármá meg. Nem tudjuk, tényleg így áll-e a dolog, de ha így áll, akkor igen nagy hibát követelt el a rendezőség. Elkövette azt a hibát, hogy a jöteknység teréről lezserította a társadalom egy igen nagy hányadát, amíg a huszadik század demokratikus elvű apostolai száz példával is bizonyítják, hogy milyen szépen megér a fogason a szalonkabát mellett a szerény ködmen. Elkövette még azt a hibát is, hogy már az első szereplésnél olyan kedvelőtlen impressumot adott ki magáról, mintha az az épülő templom kizárólag az uraknak építne, hova a szegény embereknek nem szabad beszagolnók sem, mint ahogy nem szabadott beszagolók a mulatságra. — Mondjuk, nem tudjuk határozottan, hogy tényleg így történt-e, de annyi bizonyos, hogy emlékezünk még olyan időkre, mikor gazdag és szegény igen szépen megérték egy gyékényen. Pedig akkor még nem emlegettük annyira demokratikus elveinket!

Nem tudták a csilázások a naptárt jól megcsinálni, mert szerintük március 21-től június 21-ig tavasz van. Ezután kezdődik az őrak. Há rajta feleim, csak szidalmaztatók az urak, ha már tavasszal olvadotok a melegtől. Ha ilyen ambiciós miködök öreg Nap-apó, hát a nyáron egymás hátából falatoznak ropogós cigánypecsenyét.

Hát az aranyennemű költőknek ezidén van alkalom a pillangók mekkélesére. Csak aztán valaki tulbuzgalmában el ne ragadtassa magát, mert nem lehet bizonyos benne, hogy a gyámölcs-kereszték és gazdák nem öhájják-e hábasimitani? Ajánlatos volna talán csak bebiztosítani után énekelni nekik!

pénz. Aztán bement a nagy, füstös helyiségbe, melyben már áig lézengett néhány utcai alak. Coganot rendelt. Sokát! Egymástán ivott és miközben jóleső melegét szaladgálta be a testét, félénken, lopva a kis különbszóra felé pislogott. Nem tudta tisztán, hogy mit akar, csak érezte a vágyat, amely szompzta az asszony látását.

Éhes is volt. De nem bánta. Nézte a márványasztal pertyus foljtait, melyek fantasztikus alakokba csoportosulva táncoltak, vírbáltak a szeme előtt.

Sokáig bámult így a szeme elé. És mikor már egyedül volt a nagy helyiségben, látta, amit a pincer a konyha mellett sárokban bibóskol és felszolgált képzeltet hallani vélte az elfigylyözött fülkében levők karjogtatásait. Ugy érezte, hogy valami nagy, tiszta viláosság fogja körül és tágra nyílt szemmel hallotta a felesége kacagását.

Undorodott a víztől. És mégis felkapott egy poharat és kiitta. A hideg víz metszette a torkát és cselekésre serkentette. Lassan odacsuszorgott a függönyös ajtóhoz és hallgatódzott. Be akart menni.

Eltörtött lármát hallott és néha nevést is. Fölemelte az öklét, hogy beuzza az ajtót, de aztán megint leeresztette. Megjött a szokatlan környezőtől, melyet bent találni vélt és amelyet már előre elképzelt.

Félt. Odabent tapsoltak, csörömpöltek, a sok női hang közül a felesége hangját is hallotta. Aztán egy rekedt hang szavainak kezdett. A többiek

pedig röhögtek és poharuk fenekét csapkodták az asztal lapjához.

Féjt az ajtófeléknak támaszva lehunyta a szemét. Láta magát, amit bent a szobában elegáns urak közrefogták és nevettek rajta. A rongyos, a becssett orciája, csapzott haja, vna csavargott ott áll a fiatal urak előtt és azok mulának rajta, az óra megérkezésekor kocsinál lög és tántorog, mintha a lábánál ráncigálna valaki.

A versnek vége volt. Megint tapsoltak. Nem, most nem megy be! Majd máskor!

Visszament az asztalhoz és rumot hozatott. Egy egész vizespohárral. A pohár felét egy hájtásra kiitta, aztán remegő kezével, amely forró volt, mint az izzó vas, egy fél pohár vizhez hozzáöltötte a megmaradt rumot. Hogy több legyen! És lassan sürcsölögte. Miközben nyelte a kotyvalékok, úgy látta, mintha a tereben kétszernyű anyi lámpa égne, mint eddig és a lámpák hirtelen leereskednek a földig, majd villámgyorsan visszazaugranak a tetőre és ezt az örületes újgráslát mind gyorsabban és vaktöbbször végzik...

Ami pedig a szében volt, kiszórta az asztalra és kitántorgott az utcajára. Megcsapta a hívós levegő. Közledett a hajtár. Valami kékes viláosság takarta be az utcát, amely sáros volt az előző napi esőtől.

Mégis csak sóvárogott az asszony után. Ugy érezte, hogy meg akarja ötni. Ha öklével az arcába vághatna és átürölte megmarkolhatná az arcát!... Aztán, mint valami kód, úgy gomolygott előtte az asszony hajának illata. Érezte az illatot

és az arc vérpirosra vált. A szemét lehunyta és már tisztában volt azzal, hogy mit tesz. Elmegy az asszonyhoz, a lakásárá, így, rongyosan, roskadozva és sírni fog egy jó szőrt és megecsőlőa piciny saruját. Ennél a gondolatnál sokáig időzött és kéjelgeve gondolt a puha felszeker, melyben néki is juttal majd az asszony egy kuckót. Ennyi elég lesz.

Atment a kocsistán. Az ut közepén megállt és nevette. Majdnem elcsuszott a nagy sárban. Egy koci jött feléje. Fölpillantott és látta benne az asszonyt egy férfi oldalán. Nem tudta, hogy koci mellettki, hadonászta a kezével, a koci mellet ugrott, felugrott a hágesóra és tántorogva beledől a koci középebe. Az asszony fölsikoltott és irtóztva nyujtotta maga elé a két kezét.

— Te... te... te nyomorult! — mormogta Bőr buta mosolygással és meg akarta ölelni az asszony lábát.

— Dobja ki! — sikoltott az asszony és az elegáns ur megfogta a rongyos, piszkos csavargót és villámgyorsan lelékte a kocsiról. Aztán közlebelelt utak egymáshoz és összebajna józú nevéstére fakadtak.

— Ugyan? Csak nem gondolja? — mondta nevetve az asszony és a koci tovább görddült.

A rongyos alak végig esett a sáros földön és behunyt szemmel, két kezével a sárban marcolszva dörzsolni kezdte az arcát s kényelmesen kinyújtózkodott és mosolygott.

HIREK.

— **Kinevezés.** Am. kir. államvasutak szombathelyi üzletvezetője Bíró József zalaegerszegi máv. hivatalnok a déli vasút Csikatorya állomására a m. kir. államvasutak részéről képviselőnek nevezték ki.

— **Iskolai látogatás.** Stridói tudósítónk írja, hogy az ottani áll. népisoklat c. hó 27-én meglátogatták gróf Bathányi Pál és neje, Odor Géza pénzügyigazgató, Filipp Lajos országgyűlési képviselő, Szalay József főszoftárgáló, dr. Kurucsika Kálmán kir. tanfelügyelő, dr. Horváth István főispáni titkár és Kecskés Ferenc egyházi tanfelügyelő. A növendékekkel osztályonként magyar társalogtak, képpé győződve meg azok magyar nyelvi és általános tudásáról. Ezek után a növendékek kézimunka- és rajzkülönítést tekintettek meg, ahol a gyakorlati érteken kívül a csin és izlés nyertek meg tetszésüket. — A látókat felett teljes melegeledésüknek adva kifejezték, a tanfelügyelő eredményes működését köszöntötték. — Úgyanekkor megvizsgálták a körjegyzői iródat, ahol szintén a legnagyobb rendben találtak mindent.

— **A függetlenségi párt gyűlése.** A zala-ármegegyi függetlenségi párt május hó 31-én délelőtt 10 órákor. Zalaezerszegen, a „Koronát” szálloda emeletén zártajánlat tart. Tárgysorozat: 1. A kiküldött bizottság jelentése és az ezzel kapcsolatos ügyek megbeszélése. 2. Egyéb tárgyak és indítványok.

— **Szilágyiek Talpalcán.** Talpalcáról írják: Szilágyi Deszö színtársulata, mely legutóbb Zalaezerszegen szép sikerrel működött, Talpalcán a városba udvarán épített teljesen fedett nyári színházban legközelebb megkezdte előadásait. Szilágyi ismerjük, ujjomon szervezett társulata pedig reményt nyújt az élvezetes előadásokra. Az igazgató az előadandó darabok közül felvette a legújabb színműveket, vígjátékokat és operetteket.

— **Gyász a Szapáry-családban.** Mint értesült, muraszombati, szécsi-szigeti, ercsi-és letenyei, naprázói úr. gróf Szapáry Géza szil. radványi György Mária grófnő, Erzsébet királyné palatohölgy, csillagkeresztés hölgy, az l. oszt. Erzsébet-rend, továbbá a pápai pr. Eclessia et Pontifice rend, valamint több más külföldi rendjel tulajdonosné, a hó 27-én reggel rövid szenvedés után elhunyt Muraszombataban. A beszentelés a hó 30-án Muraszombataban, a kastyékpálánjában volt, azután a holttestet elszállították Sorok-Ufalura, ahol ma vasárnap déli fél 1 órakor helyezzék örök nyugalomra.

— **Tifusz Alsólendván?** Emílitették egyik előző számbunkban, hogy járunk három községében, Turnischán, Cserencsón és Lippahóton tifuzos megbetegedések történtek. Remegve gondoltunk arra az eshetőségre, hogy az életbelepített szigorú óvintézkedések dacára be találják városunkba hurcolni a rettenetes nyavalyát s ez a feltevés többek szerint nem maradt pusztá sejtelen. Pénteken délután és tegnap az a hír volt eiterjedve, hogy tifuzos halál történt Alsólendván. A gyorsan terjedő hír szerint pénteken egy kis iskolásfiú halt meg tifuzosban. Utána jártunk a dolognak és erről a következő megnyugtató hírt adhatjuk: Sem az anyakönyvi hivatalnál, sem a szolgabírórságnál nem tudnak a tifuzos halálról, dacára annak, hogy mindkét helyre be kellett volna jelteni, ha a rélmír igaz lett volna. Anyi igaz, hogy pénteken délután 3 órakor történt egy gyermekhalál városunkban, de annak oka nem tifuz, hanem roneselő toroklob volt. Az elhunyt gyermek neve Dervarics Ferenc, Dervarics József helybeli cipésznek 8 esztendős fiacskája. A gyermeket dr. Kesztenbaum József orvos kezelte, aki toroklobot konstátál rajta. — Eszerint nincs ok az ijtésdre, mert a tifuzos hír szerencsére nem egyéb egy hatalmas kacsánál.

— **Hirtelenség hete.** A tropikus meleg napokkal évről-évre egyidőben jelenik meg az újságírók félelmet réme, az u g o r k a s z e z o n. Ez a szó anyit jelent, hogy ilyenkor a szégyény újságíró hiába hajszolja a szenációit, hiába jár hivatalról hivatalra iztadán, új és új reményekkel, nem akad egyetlen egy betűre sem, amellyel megítothné a lapját. Pedig a szenációra ezek újságíróval közönség nem igen tördök azzal, hogy az újságíró honnan szerzi a híreit, ő olvasni akar minden éron s nem gondol arra, hogy az újságíró maga nem csinálhat gyilkosságot, tömegpusztítást, szerelmi öngyilkosságot — az olvasója kedvéért. Az újságíró mindig a mások rovására dolgozik, a magáéra soha. Önének nem szabad gyilkolni, rabolni, szerelmi öngyilkosságot rögtönözni, neki csak — boszankodni szabad. Szidni a nyarat, a meleg nyarat, amely körülte ípelt magával az ugorakozás — és tisztességes, becstelés, békés polgárt csinál minden emberből.

Elmondtuk pedig a fentiek abból az alkalomból, hogy e héten egyetlen egy büncelemeként sem jelentettek járásunkból a csendőrségnél.

— **Baksától — Nagyaradig.** Husz év előtt Zalamegyéből indult a nagystíli kokottok csillógo és tövises útjára Klein Szidi, egy jómódu fiatal vendéglős tüneményes szépségi léánya. Kalandos vev kiragadt a csöndes polgári otthonából s azóta sok lánymódos, volódés között bejárta Európát. Volt mágnások selemes, ékszeres mágnassága, a montecarloi játéktérmeke irigylet szerencsés játekos és ebből a kétes magasságból zállott, silyedt a rendőrség kényelmelen szállására.

Ezelőtt husz évvel 17 éves korában ment férjhez az alsólendvai járásban levő Baksán, ahol vagyonos rokoni ének. Három év házasság után megszökött egy huszárszázados Budapestre. A feltűnően szép asszonyok sikáimól utján csakhamar karriert csinált s egy ismert nevű magas magával vitte Párisba. Itt azután kétes karriert manipulációba elegyedett és két év múlva kifiltalotta a fűvösből.

Ezenkívül megfordult Monte-Carloban, ahol ujra ölbe kapt a szerencse s egyszerre vagyonos no lett és most már mint művészóni akart érve nyestülni. Chansonnet lett. Forró vev azonban egymánután eszergette a lovakokat, akik segítettek neki a montecarloi nyereséget elkölteni.

Ezenkívül szokatlan szerencséje volt a se rememben is s jó anyához illoen szeretőt évenként egy egészséges gyermekkel ajándékozta meg, ugy, hogy ma Klein Szidi tíz válogatott gyermek anyja. A szépség hervadásával azonban hanyatlani és rohamosan silyedni is kezdett a karrierje.

A rendőrségnél mint vezedelmes vasút tulajdonít jelentették fel jelezték, hogy Klein Szidi a napokban valami találkára Nagyarádra érkezik. Az érdekes hölgy meg is érkezett s a rendőrség a nagystíli kalandornót letartóztatta.

— **Jegyzők szabadsága.** Zalavármege szabályrendelet hozott, amely a jegyzőknek 4 heti szabadságot biztosít. A szabadság a község meghallgatása után a főbíró engedélyezi.

— **Öngyilkos öreg.** Binder Ferenc 73 éves öreg jakabizás lakos a múlt napok egyikén egész nap szót s csak este fél 6-tól hazá lakására, a hó leányával s annak gyermekeivel — vev jelenleg Amerikában van közös háztartásban él. Ezek az öreget vacsorára hívták, de vonakodott azt megenni s kiment az udvarra, ahol vízzel töltött régi pisztolytal a szájába lölt. A lövés a fejét szétrombolta s Binder sörnyet halt. Tettét valószínűleg életunságból követte el.

— **Mosnak a Fekete-érbén.** Az előjáróság figyelmét lakosságunk egy rossz szokására hívjuk fel. Arra ugyanis, hogy a Fekete-érv vizét egyesek nem csupán fürdésre használják, hanem ott mossák ki a maguk és kis gyermekeik piszkos ruháiméit. És ezt többnyire a fürdőközség közelében cselekszik, ugy, hogy a ruhák szennye odafolyik a gyantalanul lubikolók közé. Ha már az illett mosó-asszonyok restellik a másik patakig farszantni a lábukat, tegyék meg leg alább azt, hogy ne a fürdőköz közelében közelében mossák ruháikat. — Intézkédést kérünk.

— **Államotásít.** Az ország összes mértékeltetésű hivatalait az állam 1909 január elsejével

állami kezelés alá veszi s mindazokat a helyeken, ahol eddig iv hivatalok voltak, mértékeltetésű állásit szervez. — Az iv mértékeltetésű állás 1400—1600 korona fizetésével van egybe-köve s a pályázni kívánók kérvényeiket a m. kir. központi mértékeltetésű bizottsághoz 1908 július hó 1-éig beadhatják, ahova a kinevezett egyének a mértékeltetésű vizsga leteleve céljából be fog-nak hivatalra.

— **A szerkesztő ur előfizetőket gyíjt.** Ravaszul pumpon meg egy állampolgár 10 év előkelő nagykánizasi kerettedé s iv parváladatot. Szirmay Gyula szerkesztő ur, kinek valdó neve tudomásunk szerint Szundi Gyula, előkelő helyekről származó ajánlolevekkel végig járta a nagyobb nagykánizasi kereskedő és iparoscékval és előadta, hogy a koránny támogatásával egy „Ilustrált Lapok” című folyóiratot ad ki, mely ben a kereskedelmi és iparváltokat ismerteti. Kérte a céget, hogy adjanak neki adokat és átvette az illusztrációhoz szükséges kiséletek is. Mikor pedig ivj összebarátkozott, a cikkek leveleiben kért, hogy a lapra fizessenek előt év 20, 40, 80 korával, kért többsége szarint. A cikkek elő is fizettek, azonban a lap nem jön, nem is jöhet, mert nem létezik. A szerkesztő ur följelentek a rendőrségnél. A legsajnátozabb a dolgokban az, hogy azok az előkelő helyekről származó ajánlolevek, melyekkel Szundi Gyula kérkedett, nem voltak hamisítványok.

— **Nobody.** Nobody az senki, és megis. A mindentudó, mindenre képes detektív színi fogalma, az a Nobody, a melynek kalandjait egy jónévi és nagyüznos nemet ír, Kratt Köbér írta meg és mely elsőkorán magyar írók fordításában most jelenik meg magyarul.

A mióta Conna Doyle nyomozni küldte az ő Holmes-t, azóta a realistikus írny, a veristardommal meg lett termékelődve a magyar nyelvű regényírás. A regény a Szokoraszoból olvasni akar más olvasni és mert az olvasó is keresi az izgalmas mellet, ez az ujjafinta bünyű regény hamarosan a ponyvaba kerül, fermának közzé adja a nagyüznosok színi fogalma, amelyek a régi Taty Peter és hasonló Bucacsányi-féle ponyvánál is jóval alvialovok.

Változásgel jövele érzés fogja el az embert, ha ezen a téren biztosaságot és jót talál. Mert a Nobody, az a Sherlock Holmesnél is nagyobb kutatózóni történeti kalandosk, izgatók, de sohasem silyednek el az irodalmi szintemál.

— **Bejárta az egész világot, beléne és belekintenez enged az orosz nillászt, az amerikai anaristiká titkáiba, belevált az egész világ bünyűzének elebbe, de nemzajra szemlélt az érdekes munkát néve, mely emellett tanulásra is ömnyed, illenál fogva mulatságo s vegyü olesó. Egy füzet ára 30 fillér. És minden füzet egy teljes bünyű regényt képez.**

Fétesgeten, Nobody mellett a ponyvairalomdalm most már nem fog érve nyestülni.

— **Dicséretet érdemel meg a mi kiadója, Vas József,** a ki nagy adozatot nem kímélve, létre hozta a munka magyar nyelvű kiadását.

— **Huszárok a határon.** Egy poctikus lelkű katona megszívlelődelően szép jelenetet rögtönzött a magyar-stéier határon, mikor csapatvált keresztült vonult ott. A 16-os budai huszárok tudvalevőleg Marburgba helyezték át s utközben érintették Muraszombatot, amin Radkersburg felé menteltek. Verőfenyes tavasi ranggal volt. A huszárok zárt sorokban porozkáltak az országton, amelyn egyre fogyott az édes haza földje. Pár lépéssel a határ képező hid előt harsány vezény-szóra kirepültek a kardok hűvelőküből. A huszárok mereven álltek a nyeregben. A tavaszi napugár kacérán silyött végig akardok pengéjén s az enyhe reggeli szellő meglegejtette a csákörfogót.

— **Imához!** — hangzott a paransnok vezényzása s e percben mely megilletődés üt ki a barna nyaka magyarok kemény vonására. A következő pillanatan aztan felzendült a magyarok fájalmas bus imája: „Isten áld meg a magyart!” A muraszombati cigányok kerültek elő s huzták a buszót dalt. Majd a Rákócziúra gyújtottak rá, miközben a csapat megállt. A tiszték leszálltak lovaikról s csakhamar összecsendültek a parokak. Vigan buszuztak el még Muraszországót. Rövid és kedves volt e jelenet, megkapóan szép. Akik látták, nem felejtik el soha.

— **Celedéke bejelentése.** A megye iv szabályrendelete szerint a belső céledékek szolgáltatba állását vagy kiilestét az előjáróságnak be kell jelenteni. A rendelet célja az, hogy a helynküli céledékek viselkedését ellenőrizhessék.

— **Rossz szomszédsg török átok.** Ezt tartja egy régi közmondás, és hogy van valami kis izgalmas ebben a közmondásban, mutatja Bódis Vendel és Kecskeméti Zsigmond lábdihégyi lakóskoc üete. Szólosszomszédok voltak s állandó volt köztük a harag. A napokban annyira összekülönbözött a két szomszéd, hogy Kecskeméti

egy ástot kapott fel és azonnal halálosan fölé sújtotta. A gyilkos szeszmentelen letartóztatott.

— **Elítélt adóügyi jegyző.** Csáktornyaőr írják, hogy a hivatali sikasztásért letartóztatott Szondy Béla csáktornyai adóügyi jegyző ügyében szerdán volt meg a nagykanizsai kir. törvényszéknel a végvárgyalás. A tárgyalás során a kir. törvényszék Szondy Bélát egyrendbeli hivatalos sikasztás büntetésében mondotta ki vétkesnek s ezért 3 havi fogságbüntetésben és 1 évi hivatalvesztésben szabta ki büntetését. Az ítéletben a vádlott meggyőződött, de a kir. ügyész súlyosbíttatásért felelősséget.

— **Öngyilkos.** Lerner György csehi földműves a hét folyamán fölakasztotta magát s meghalt. Végzetes tettenek okául boldogtalan családi életet emlegetik. Hat árát hagyott maga után, kik közül legidősebb 16 éves.

— **Verkedő szelvény.** A nőknék nem lehet valami nagy barátja Kovács Péter bérhelyi lakos. Vasárnap Lentiben összehozta a sors Vas Máriával, akik annyira összevert, hogy a szegény leány az erős ütések miatt napokig kénytelen az ágat őrizni. — Kovácsot feljelentették a helybeli járásbírósnágnál.

— **Tromf.** Egy nyírott bajszu majom rohan az ebédutáni vonatról és beszól egy kocsi ablakán:

Tele van már ez a Noé bárkája?

Egy hang bellőrik:

— Dehogy... Számár még nincs benne. Csak jöjjön!

— **BLAU SÁNDOR** vasúti vendégfő a mára tervezett ünnepélyes kertmegtisztító közbizotti akadályok miatt pünkösdi vasárnap delutánra (rossz idő esetén pünkösdi hétfőre) határozta. Cigányzene, jó ételek és italok. Este — beletidij nekül — tánc.

Szerkesztői üzenetek.

H. L. Komáróvs. Ha a költemény nagysága meg nem haladja a 180—200 sort, szívesen leközöljük. Tessek beküldeni!

A. E. Pécs. A cikknek alkalomatán sot ráérték. Stridói tanító. A tudósítást köszönjük. A lapot hajdanok vagunk ezután is küldeni, de ennek fejeiben az ottani eseményekről mindenkor pontos, gyors és kimerítő tudósítást kerünk.

Érdeklődő. Igenis kérem, az újságok szerkesztői jogai elvárják, hogy minden mulatságos megjárást öket, há-már a közönség elvárja a szerkesztők, hogy minden mulatságról kritikát írjon. On azt kérde: kötele-e a rendezőség a mulatságok szabadjegyet adni a kritikusnak? Mi pedig azt kérdezzük: há-mi kötelesek vagyunk-e in g y e n reklámot csinálni a mulatságok, in g y e n díszesgetni és végül ingyen leközölni a fellépítőket névsorát? Ha a rendezőség reflektál a reklámra, kritika és díszesgetés: mentse fel az újságot legáltalában a beletidij-fizetés alól. Az újság-ot többnyire szegény emberek, akik csak azért, hogy másokat megdicsérhessenek (akik pedig talán észre sem veszik öket), a saját zsebéjükből nem járhatnak végig egy esztendőben 15—20 mulatságot. Ezt nem is lehet kívánni tőlük.

Ajánlható czégek.

(Előfizetőink ingyenes hirdetés-rovata.)

ARNSTEN BENO fűszer-, festék-, esemege-, tiszt-, vetemény-magvak, ügyszintén norinbergi-, üveg- és porcellán-kereskedése. — Deszka-, építelő- és szeszraktár.

ASCHERI JOZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását. Tanulmányait elsőrendű fővárosi építészneknl szerezte. BADER HERMAN cipész. Nagy raktár kész fél- és nőt cipékben.

BORS ISTVAN kötélgyártó.

BLAU SÁNDOR vasúti vendégfő az állomás mellett. Kütinő konyha, jó borok, frissen eszoptolt sör.

BRÜNNER SAMU vegyeskereskedő.

BECK MIKSA sütődeje.

ECKER PÁL kalapos.

FERENCZY JOZSEF vendégfő.

Ide! Mautner-fele magvak FREYER LIPOT kereskedésben kaphatók.

FARAGÓ ISTVAN borbély- és fodrász.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése 1908 május 1-én a foton (Iványics-fele házban, a templom atteleneben) megnyílik.

HORVATH LAJOS borbély. Illatszerek raktára.

GERENCSEY GYÖRGY legfőmester Zalaegerszeg (városi legváró.) A legjobb minőségű falecserep barmikor rendelhető nála.

HEGEDICS ISTVAN eszuzmáda.

HORVATH IVÁN vendégfő Tarnischán.

HEGEDICS SANDOR épület- és bútor-asztalos.

LEVASICS MÁRTON pékmester, Vasuti-utca.

MAYER ÖDÖN óras és ókszerész. Nagy raktár

china-üzlet áruliban.

MANDELBAUM MOR rőfös és divatáru kereskedő.

MAURER FERENC szobafestő és mizelő. Elfogad minden s szakmába vágo munkát úgy helyben, mint a vidéken.

MEHR LAJOS vendégfő a „Gispökezh” Hosszlatuliban.

MURSICS LAJOS építőmester. Elvállalja minden s szakmába vágo munka lelkiismeretes készítését.

MOSONYI SANDOR vegyeskereskedő Resznek.

NEUBAUER ANDRÁS „Korona” nagyvendégfője, kávéháza és szállodája.

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-árúda.

REICHENFELD SANDOR mezőáros és herkoesztulajdomos.

REICHENFELD EDE kereskedő és vendégfő Lendva Újfaluban.

SCHWARCZ KÁROLY borkereskedő és szőlőviz-gyártós.

SALAMON JÁNOS molnár Lovaszi (u. p. Kerka-szentmiklós).

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TÖRÖK SANDOR cipész és borkereskedő.

TANTALITS JOZSEF vendégfője Zalabakán.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz- és cement-raktára és cement-áru készítése.

Öz. TUSKE FERENCNE vendégfő.

WORTMAN BENO rőfös- és divatáru-kereskedése. Nagy raktár halottai és temetőkezeli kellekokban.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó. — Kész férfi- és gyermekruhák gyári raktára.

WEISZSTERNER IGNAC vendégfő Tarnischán.

ZOMBORI MIHALY ligetüzemeken berendezett fodrász-terme a Fő-utcaiban (Tivadar-fele új ház).

KRALL MÁTYÁS gépműhelye

Csáktornya, Kossuth Lajos-utca 9. szám.

ELVÁLLAL: mindennemű gazdasági gépek, benzintorotok, szivattyúk és kutak javítását a legutányosabb árak mellett.

Motorjárművek, motorkerékpár, keréknék és mindennemű VARRÓGÉPEK szakszerű javítása gyorsan és pontosan eszközözletnek.

Legjobb gyártmányu pneumatic, motorkerékpár-, kerékpár-, és varrogéprek állandoan raktáron.

ACCUMULÁTOR-TÖLTŐ ÁLLOMÁS!

KEIL-LAKK

legkitűnőbb bemutoló-szer puha padló számára.

KEIL-féle viasz-kenőcs kemény padló számára.

KEIL-féle fehér „Glasur”-fény-náz 90 fillér.

KEIL-féle arany-fény-náz képkereteknek 40 fill.

KEIL-féle szellőmalakalap-festék minden színben.

Mindenkor kaphatók:

Arnstein Benő (Graner Testvérek utóda) cégnél **Alsólendván.**

3028 908 tk. sz. *

Arverési hirdemény kivonata.

Ar alsólendvai kir. járásbírószék, mint tkvi hatóság közhírre teszi, hogy dr. Hájós Kálmán végrehajtótának Balogh Gábor és társa végrehajtást szenvedők ellen 94 kor. főköveteléses árj, iránti tvítség ügyében az alsólendvai kir. járásbírószék területén levő; nevezett végrehajtást szenvedőknek a dobri 568. sz. tkvi 17. hrszámú (ház 13. szám alatt, udvar s kerttel) 1682 koronában megállapított kiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlant

az 1908. évi augusztus 3-án d. e. 10 órakor Dobri községhezálán megtartandó nyilván. árverésen a megállapított kiáltási áron alul is eladtni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becserének 10% -at készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi 3333. sz. a. kélt I. M. rend. 1. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiaduldtól kezézh letetni.

A kir. bíróság tkvi hatósága.

Alsólendván, 1908 május hó 6-án.

Csiszar, kir. jbrő

Házeladás.

Alsólendván, a templom közelében egy 1 emeletes, 3 ével ezölött épült s 10 évig adómentes csinos LAKÓHÁZ, mely 1100 korona házbért jövedelmé évenként, más vállalat mátt 12.000 korona vételárért azonnal ELADÓ. — Bővebbet: Sipos Lajos bádogos Alsólendva.

Üzlethelyiség közvetlen mellette levő LAKÁSSAL, mellékhelyiségekkel, nagy kerttel stb. a Fő-utcn (64. házs.) Mura-szombatban, az ág. ev. templom mellett, f. évi július hó 1-től kezdve bérbe adó, esetleg jutányos áron, szabad kézből eladó.

2 szoba, 1 előszoba, konyha, éléskamra és padlásból álló

lakás s 1 butorozott szoba

1908 július elséjére bérbeadó. — Alsólendván, 1908 május 19.

Hadrovics Elek, kőrgyöző.

Eladó ház.

Alsólendván, a Baross-utca 144. számú lakóház szabad kézből eladó. Bővebb felvilágosítás nyerhető Károlyi Jánosnál helyben.